

Preeknotas vir Vrydag 19 Desember 2008
Tema: 'n Emmervol Kersfees

Skriflesing:

Matt 8⁵ Nadat Jesus in Kapernaum aangekom het, het 'n offisier by Hom hulp kom vra ⁶en gesê: “Here, my slaaf lê by my huis verlam en verduur baie pyn.” ⁷En Jesus antwoord hom: “Ek sal hom kom gesond maak.” ⁸Maar die offisier sê: “Here, ek is nie werd dat U onder my dak inkom nie. Sê maar net 'n woord, en my slaaf sal gesond word. ⁹Ek is ook 'n mens wat onder gesag staan en ek het soldate onder my. Vir een sê ek: ‘Gaan daarheen!’ en hy gaan; en vir 'n ander: ‘Kom!’ en hy kom; en vir my slaaf: ‘Doen dit!’ en hy doen dit.” ¹⁰Jesus was verwonderd toe Hy dit hoor, en Hy sê vir die mense wat agter Hom aan gekom het: “Dit verseker Ek julle: **Ek het nog by niemand in Israel so 'n groot geloof teëgekome nie...** ¹³**Jesus sê toe vir die offisier: “Gaan terug, en wat jy geglo het, sal gebeur.”** En sy slaaf het op daardie oomblik gesond geword.

Matt 15²¹ Jesus het daarvandaan weggegaan en na die streke van Tirus en Sidon toe vertrek. ²²'n Kanaänitiese vrou wat in daardie gebied gewoon het, het onverwags by Hom aangekom. Sy het aanhoudend geroep: “Ontferm U oor my, Here, Seun van Dawid! My dogter is in die mag van 'n bose gees, en dit gaan sleg.” ²³Maar Hy het haar niks geantwoord nie. Sy dissipels kom toe by Hom en vra: “Stuur haar weg, want sy hou aan met skreeu hier agter ons.” ²⁴Jesus antwoord: “Ek is net na die verlore skape van die volk Israel toe gestuur.” ²⁵Maar die vrou kom kniel voor Hom en sê: “Here, help my!” ²⁶Hy sê vir haar: “Dit is nie mooi om die kinders se brood te vat en vir die hondjies te gooi nie.” ²⁷“Dit is waar, Here,” sê sy, “maar die hondjies eet darem van die krummels wat van hulle base se tafels afval.” ²⁸**“Mevrou,” sê Jesus vir haar, “jou geloof is groot. Jou wens word vervul.”** Van daardie oomblik af was die dogter gesond.

Markus 5²¹ Jesus het daarna met die skuit teruggevaar oorkant toe en toe Hy nog daar by die see was, het 'n groot menigte om Hom saamgedrom. ²²Een van die raadslede van die sinagoge, 'n man met die naam Jairus, kom toe daar aan. Net toe hy vir Jesus sien, val hy op sy knieë voor Hom ²³en smee Hom dringend: “My dogtertjie lê op haar uiterste. Kom lê tog u hande op haar, sodat sy kan gesond word en lewe.” ²⁴Hy het saam met hom gegaan. 'n Groot menigte het agter Hom aan gegaan en hulle het van alle kante af teen Hom gedruk.

²⁵Daar was ook 'n vrou wat al twaalf jaar lank aan bloedvloeiing gely het. ²⁶Sy het baie gely onder die behandeling van talle dokters en het alles wat sy gehad het, daaraan bestee. Sy het egter geen baat daarby gevind nie; haar toestand het eerder vererger. ²⁷Sy het van Jesus gehoor en in die gedrang nader gekom en van agter af aan sy klere geraak, ²⁸want sy het gedink: as ek maar net aan sy klere kan raak, sal ek gesond word. ²⁹En dadelik het die bron van haar bloedvloeiing opgedroog, en sy kon aan haar liggaam agterkom dat sy van haar kwaal ontslae was. ³⁰Jesus het ook self onmiddellik geweet dat daar van Hom krag uitgegaan het. Hy het Hom in die gedrang omgedraai en gevra: “Wie het aan my klere geraak?” ³¹Sy dissipels het Hom geantwoord: “U sien tog dat die mense van alle kante af teen U druk, en dan vra U nog: Wie het aan My geraak?” ³²Hy het rondom Hom gekyk om te sien wie dit gedoen het. ³³Die vrou het geskrik en gestaan en bewe, want sy het besef wat met haar gebeur het. Sy het toe voor Hom op haar knieë kom val en vir Hom haar hele geskiedenis vertel. ³⁴Daarna sê Hy vir haar: “Dogter, jou geloof het jou gered. Gaan in vrede. Wees vir goed van jou kwaal genees!”

³⁵Terwyl Jesus nog met die vrou praat, kom daar mense van die raadslid van die sinagoge se huis af en sê vir hom: “U dogter het gesterwe. Waarom val u nog ons Leermeester lastig?” ³⁶Jesus het egter met die een oor gehoor wat daar gesê word, en Hy sê toe vir die raadslid van die sinagoge: **“Moet jou nie ontstel nie. Bly maar net glo!”** ³⁷Jesus het niemand behalwe Petrus, Jakobus en Johannes die broer van Jakobus toegelaat om verder saam met Hom te gaan nie. ³⁸Hy kom toe by die huis van die raadslid van die sinagoge aan en sien die hele gedoente van mense wat verskriklik huil en te kere gaan. ³⁹Hy het ingegaan en vir hulle gesê: “Wat raas en huil julle so? Die kindjie het nie gesterwe nie, sy slaap net.” ⁴⁰Hulle het Hom uitgelag. Hy het almal beveel om uit te gaan. Hy het net die pa en die ma van die kindjie en die drie

dissipels wat by Hom was, saamgeneem en in die kamer ingegaan waar die kindjie was. ⁴¹Hy vat toe die kindjie se hand en sê vir haar: “Talita, koem!” Dit beteken: Dogtertjie, Ek sê vir jou, staan op!

⁴²Dadelik het die dogtertjie opgestaan en begin loop; sy was al twaalf jaar oud. Die mense was stom van verbasing. ⁴³Hy het hulle toe streng opdrag gegee om niemand anders daarvan te laat hoor nie en gesê hulle moet vir haar iets te ete gee.

Luk 7:12 Toe Hy naby die ingang van die dorp kom, word daar juis ’n dooie uitgedra om begrawe te word. Hy was die enigste seun van sy ma, en sy was ’n weduwee. Byna die hele dorp se mense was aam met haar. ¹³Toe die Here haar sien, het Hy **haar innig jammer** (σπλαγχνίζομαι) gekry en vir haar gesê: “Moenie huil nie!” ¹⁴Hy gaan toe nader en vat aan die baar. Die draers gaan staan toe, en Hy sê: “Jongman, Ek sê vir jou, staan op!” ¹⁵Die dooie het regop gaan sit en begin praat. En Jesus het hom aan sy ma teruggegee.

Markus 9 ¹⁴Toe hulle weer by die ander dissipels kom, sien hulle ’n groot menigte mense daar rondom hulle en skrifgeleerdes wat met hulle redeneer. ¹⁵Die hele menigte was verras toe hulle Jesus skielik sien, en het nader gehardloop om Hom te verwelkom. ¹⁶Hy het vir die skrifgeleerdes gevra: “Waaroor redeneer julle met my dissipels?” ¹⁷Een van die mense het Hom geantwoord: “Meneer, ek het my seun na U toe gebring omdat hy van ’n gees besete is wat hom stom maak. ¹⁸En elke keer as die gees hom gryp, gooi hy hom op die grond neer. Dan kry hy skuim om die mond en hy kners op sy tande, en sy spiere trek saam. Ek het u dissipels gevra om die gees uit te drywe, en hulle kon nie.” ¹⁹Jesus sê toe vir hulle: “Ongelowige geslag, hoe lank moet Ek nog by julle wees? Hoe lank moet Ek julle nog verdra? Bring hom hier na My toe.” ²⁰Hulle het die seun na Hom toe gebring. Net toe die gees vir Jesus sien, het hy die seun geweldige stuiptrekkings laat kry. Hy het op die grond neergeslaan en rondgerol, met skuim om die mond. ²¹Jesus het vir die pa gevra: “Hoe lank is dit al dat dit hom oorkom?” ²²“Van kleins af,” antwoord hy, “en baiekeer het die gees hom al in vuur en in water gegooi om hom dood te maak. **As U ... iets ... kan doen, kry ons jammer** (σπλαγχνίζομαι) **en help ons.**” ²³“**As U iets kan doen, sê jy,**” antwoord Jesus. “**Vir die een wat glo, kan alles.**” ²⁴“**Ek glo,**” roep die seun se pa dadelik uit. “**Help my in my ongeloof.**” ²⁵Toe Jesus sien dat ’n menigte mense aangestroom kom, het Hy die onrein gees skerp aangespreek: “Jou stom en dowe gees, Ek gebied jou: Gaan uit hom uit en moet nooit weer in hom invaar nie!” ²⁶Die gees het hom laat skreeu en hewige stuiptrekkings laat kry en toe uit hom uitgegaan. Dit het gelyk of die seun dood is, sodat baie mense gesê het: “Hy is dood.” ²⁷Jesus het hom egter aan die hand gevat en opgehulp, en hy het opgestaan. ²⁸Nadat Jesus huis toe gegaan het, toe hulle alleen was, het sy dissipels Hom gevra: “Waarom kon ons die gees nie uitdrywe nie?” ²⁹Hy het vir hulle gesê: “Hierdie goed kan met niks anders as met gebed uitgedrywe word nie.”

DIE APOSTOLIESE GELOOFSBELYDENIS

Ek glo in God die Vader, die Almagtige, die Skepper van die hemel en die aarde.

En in Jesus Christus, Sy Eniggebore Seun ons Here;

wat ontvang is van die Heilige Gees, gebore is uit die maagd Maria;

wat gelyk het onder Pontius Pilatus, gekruisig is, gesterf het, begrawe is en ter helle neergedaal het;

wat op die derde dag weer opgestaan het uit die dode;

wat opgevaar het na die Hemel en sit aan die Regterhand van God, die almagtige Vader, van waar Hy sal kom om te oordeel die wat nog lewe en die wat reeds gesterf het.

Ek glo in die Heilige Gees.

Ek glo aan 'n heilige, algemene, Christelike Kerk, die Gemeenskap van die Heiliges;

die vergewing van sondes;

die opstanding van die vlees;

en 'n ewige lewe

AMEN